

Nectria

Overigens zijn er wereldwijd ongeveer 200 soorten van *Nectria*-soorten bekend, die allemaal rood tot oranje vruchtlichamen hebben. Niet allemaal hebben ze ook een stroma. Ze zijn ook niet allemaal zo onschuldig, want sommige veroorzaken bastziekten of kanker. Er zijn ook in Nederland diverse soorten bekend. De imperfecte vorm ziet er beslist niet bij alle soorten zo uit als bij het Meniezwammetje.

Het verschijnsel dat op een substraat alle twee de vormen, de perfecte en imperfecte, voorkomen is ook te zien bij het geweizwammetje *Xylaria hypoxylon*. Vaak treft men het geweizwammetje aan met een wit poeder op het "gewei". Dit witte poeder blijkt, als u door de microscoop zou kijken, niets anders dan duizenden conidia!

Coolia 36: 29 - 30. 1993.

BIJZONDERE WAARNEMINGEN EN VONDSTEN

Agrocybe putaminum

Nadat ik op 13 juni jongstleden op het terrein van het Deltaziekenhuis in Poortugaal minutenlang had staan genieten van een perfect exemplaar van *Volvariella bombycina* in een holte van een Rode paardekastanje, liep ik nog natrillend over een door een asfaltweg doorsneden houtsnipperpad terug naar de parkeerplaats. Op enige afstand van elkaar stonden daar langs beide delen van het pad tientallen fors ontwikkelde vruchtlichamen van wat thuisgekomen volgens Nauta zonder twijfel *Agrocybe putaminum* moest zijn. Opvallend was, dat alle vruchtlichamen verscheidene gangen door het lameltrama tot in het hoedvlees vertoonden, waaruit kort na het plukken en zeker op de droogstoof vele kevers en larven van de Rode zwamzoeker (*Oxyporus rufus*) - een kortschildkever met zwarte en oranje banden langs het lichaam - tevoorschijn kwam.

Bij het fotograferen van deze zwam herinnerde ik mij een dia van een qua uiterlijke verschijning identieke Leemhoed, die ik ongeveer 10 jaar eerder had gemaakt. Op 2 oktober 1982, langs de rand van een met houtsnippers bedekt ruitpad aan de Gageldijkzijde van de Maarsseveense plas, bleek ik volgens het herbariummateriaal en de beschrijving eveneens deze *Agrocybe putaminum* gefotografeerd te hebben. Deze had ik echter als *Agrocybe pediades/semiorbicularis* of *Agrocybe* cf. *putaminum* (volgens Moser) in het herbarium opgeborgen. Een jaar eerder, op 31 oktober 1981, werden tijdens een door Piet Haxe geleide NMV-excursie naar de Kleine Plas in Maarsseveen, op houtsnippers langs een wandelpad ook enkele exemplaren van een grote gele, vlezige *Agrocybe* met een fluwelige hoed gevonden, die waarschijnlijk indertijd op de excursielijst opgenomen zijn als *Agrocybe semiorbicularis* of *A. pediades*.

Gerrit Keizer, Poortugaal

Xylaria oxyacanthae

De waardevolle collecties van Van Eyndhoven zijn aan het Rijksherbarium nagelaten, wat vooral een welkome aanvulling voor de Aardsterren betekent. Niet alle collecties betreffen Aardsterren, en ook niet alle collecties waren gedetermineerd. Bij het openen van de ongedetermineerde verzamelingen lucifersdoosjes om in ieder geval te weten wat voor groep het betrof, kon ik op een gegeven moment een kreet niet onderdrukken. Het bleek een besje van een Meidoorn te bevatten, met daarop *Xylaria oxyacanthae*! Nu is dat tegenwoordig niet echt bijzonder meer, hoewel ik deze soort zelf nauwelijks vind, maar de datum was wel bijzonder. Het betrof een collectie uit 1936, met als vindplaats: "Amsterdamse Waterleiding Duinen, bij Leyduin". Pas in 1981 werd deze soort door Kees Bas gepresenteerd als nieuw voor Nederland (in Coolia 24), overigens uit ongeveer hetzelfde duingebied, nl. Duin en Kruidberg. Dat de collectie van Van Eyndhoven niet was gedetermineerd is dus niet zo verbazend. Dit is al de tweede bijzondere vondst uit het Herbarium Van Eyndhoven, ook *Poronia erici* werd bij toeval ontdekt in deze collecties.

Marijke Nauta, Leiden

VERSLAG VAN HET ELFDE CONGRES VAN EUROPESE MYCOLOGEN

Kew, 7-11 september 1992

Zo'n 180 deelnemers uit 30 landen, waaronder diverse mycologen uit Nederland, waren naar Kew gekomen om deel te nemen aan het elfde Europese mycologische congres. Drie thema's bepaalden het congres: kartering en monitoring van paddestoelen; fungi in Europese ecosystemen, en bescherming en behoud van paddestoelen in Europa.

In steeds meer landen worden nationale of regionale paddestoelenkarteringsprojecten opgezet en uitgevoerd. Ook in Frankrijk bijv. is er nu een project. Hoewel nog in de beginfase, is er medewerking van steeds meer mycologen uit het gehele land toegezegd. Naast karteringsprojecten wordt er ook veel mycosociologisch werk verricht om inzicht te verkrijgen in de samenstelling van de mycoflora van bepaalde habitats. Meer experimenteel gericht onderzoek naar de samenstelling van populaties van ectomycorrhizavormers en saprofytisch levende zwammen biedt inzicht in de manier waarop deze populaties zich gedragen onder wisselende omstandigheden. Al deze gegevens kunnen gebruikt worden bij het adviseren over beheersmaatregelen.

Voor beleidsdoeleinden wordt er een Rode Lijst van bedreigde soorten voor heel Europa opgesteld, waarbij met nadruk wordt gesteld dat het vooral om het beschermen van de voor deze soorten geschikte habitats gaat. Problemen bij de bescherming van eetbare paddestoelen zijn enorm, zoals uit een Italiaanse bijdrage over truffels bleek. Een voorstel tot het karteren van 40 bedreigde soorten in heel Europa werd aangenomen.